இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்ய www.iaraindia.com
தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டுஆய்விதழ்
ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
பகுதி *IX*, பதிப்பு *22*, ஜனவரி - டிசம்பர்*2024*
Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

நீதி இலக்கியங்களில் - புறங் கூறாமை

திரு அ.மகேஸ்
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
து.ர்.யு. அகர்சன் கல்லூரி
மாதவரம்,
சென்னை – 60

முன்னுரை

மனிதனின் வாழ்க்கையில் அன்பு, அறம், இரக்கம், ஈகை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்தல் சிறப்பு. அறத்துடன் வாழ்பவன் சிறந்தப் புகழினை அடைவான். உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் புரிதல் என்ற ஒன்று இருத்தல் அவசியமாகின்றது. மனிதனுக்குப் புரிதலே சிறந்த அறத்திற்கு வழிவகுக்கின்றது. குழந்தைகள் பெற்றோரைப் புரிந்து கொள்ளுதல், மாணவர்கள் ஆசிரியரைப் புரிந்து நடத்தல், சிறியோர் பெரியோர்களின் அனுபவங்களை ஏற்று நடத்தல், கணவன் மனைவியைப் புரிந்து நடத்தல், மனைவி கணவனைப் புரிந்து நடத்தல் ஆகிய வழிகளில் நடப்பவன் துன்பத்தில் விலகி இன்பத்தில் தவழ அறம் வகை செய்கின்றது. புரிதல் இல்லாதவன் புறங்கூறலுக்கு ஆளாகுவான் என்பது திண்ணம். ஒருவன் நல் முறையில் வாழ்ந்தால் அவனைக்கண்டு பொறாமைக் கொள்ளும் மனிதர்கள் புறங்கூறும் நிலைக்கு ஆளாக்கி விடுகின்றன. புறங்கூறாமைப் பற்றி பல்வேறு இலக்கியங்கள் எடுத்துரைப்பினும் நீதி இலக்கியங்கள் திறம்பட எடுத்துரைப்பதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக காண்போம்.

புறங்கூறாமை

ஒருவரைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளாதவரே புறம்கூறுவர். ‘ஒருவரைக் காணாதவழி பிறரை இகழ்ந்துரையாமை’ என்று பரிமேலகர் குறிப்பிடுகின்றார். ‘ஒருவர் குற்றத்தையும் புறம் சொல்லாமை’ என்பர் பரிதி. ‘யாவரையும் இகழ்ச்சியானவற்றைப் புறத்து உரையாமை’ என்பர் மணக்குடவர். புறங்கூறுதல் என்பது கொலைக்கு நிகரான குற்றமாகப் பண்டைய மக்களால் கருதப்பட்டது. எனவே புறங்கூறுதல் மனிதனின் வாழ்க்கையைச் செல்லறித்துவிடும். வாழ்வில் புகழ்ந்துரைப்பவனே பின்னாளில் இகழ்ந்துரைப்பவனாக விளங்குகிறான். இதற்குக் காரணம் தெளிவான புரிதல் இல்லாமையே ஆகும். புரிதல் இல்லாத நட்பு பிரிவுக்கு காரணமாகிறது. **உலகப் பொதுமறை** என்று போற்றும் திருக்குறளில் புறங்கூறாமைப் பற்றிய கருத்துக்கள் இடம்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு பற்றிக் குறிப்பிடும் திருவள்ளுவர், இதனைப் பெறுவதற்கான வழிமுறைகளைக் கூறுகையில் புறங்கூறாமை இருத்தல் சிறப்பு என்றுக் குறிப்பிடுகிறார்.

‘அறம்கூறான், அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறம்கூறான் என்றல் இனிது’ (குறள் : 181)

இக்குறட்பாவில், அறவழியில் நடக்காது இருத்தலும், அறத்திற்கு மறுதலையாக நடத்தலும் ஒருவனிடம் இருப்பினும் அவன் மற்றவர் பற்றிப் புறங்கூறாது இருத்தல்

ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)

இனிமையானது ஆகும் என்று குறிப்பிடுகிறார். புறங்கூறாதவரின் வாழ்க்கை இன்பமாய் அமையும் என்பது இக்குறட்பாவின் கருத்தாகும். மேலும்,

‘புறம்கூறிப், பொய்த்து உயிர்வாழ்தலின், சாதல்
அறம்கூறும் ஆக்கம் தரும்’ (குறள் : 183)

இக்குறட்பாவில் புறம்பேசிப் பொய் வாழ்க்கை வாழ்வதைவிடச் செத்துப் போதல் நன்று என்றுக் குறிப்பிடுகின்றார், அறநூல்கள் என்றும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும் என்பதை இக்குறளின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. மேலும்,

‘பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பு ஆடல் தேற்றாதவர்’ (குறள் : 187)

புறம் பேசும் கொடியவர்கள் நெருக்கமாக இணைந்திருக்கும் நண்பர்களையும், பிரித்துவிடுவர். இவர்கள் கூடி மகிழுமாறு நண்பர்கள் இடையே பேசி நட்பை வளரக்காதவர் ஆவர். இக்குறட்பாக்களின் வாயிலாக புறங்கூறுபவன் அறத்தைக் கற்றுக்கொள்ளாத மூடர்களாக வாழ்கின்றனர் என்பது அறியலாகின்றது.

குற்றம் காண்போரும் காணாரும்

ஒரு மனிதனின் மிககொடிய பழக்கம் பிறர் மீது குற்றம் காண்பது. புறங்கூறும் மாக்களிடம் இத்தகைய பண்பு காணப்படுகிறது. எத்தகைய அறியவகை நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்த போதிலும், அவன் பிறர் மீது புறங்கூறும் பாங்கினைப் பெற்றிருந்தால் அவன் கல்லாதவனாவேப் போற்றப்படுவான் என்று புறங்கூறுபவர்களையும், அதனை எதிர் கொள்பவர்களையும் பற்றி நாலடியார் பின்வரும் பாடல்களில் உணர்த்துகின்றது.

‘இற்பிறப்பு இல்லா எனைத்து நூல் கற்பினும்,
சொல் பிறசைக் காக்கும் கருவியரோ? இப்பிறந்த
நல் அறிவாளர், நவின்ற நூல் தேற்றாதார்
புல்லறிவு தாம் அறிவது இல்’ (நாலடியார் : 32, அவையறிதல் : 10)

இப்பாடலில், நற்குடியில் பிறக்காதவர் எத்தனை நூல்களைக் கற்றபோதிலும், மற்றவர் மேல் குற்றம் கூறுதலை நிறுத்த மாட்டார். நற்குடியில் பிறந்த நல்லோர் நல்ல நூலை தெளிவுப்படக் கல்லாமல் பொழிவில் புலப்படுத்தும் புல்லறிவை மற்றவர் காணா இகழ்ந்துரையார். அவர்தம் அறியாமையை அறிந்திருந்தாலும் அறியாதவர் போல இருப்பர் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

பேதையின் நாக்கு

பிறரைப் பற்றிப் புறங்கூறும் மனப்போக்கு பேதைக்கு உண்டு என்பதை நாலடியார் பின்வரும் பாடலில் புலப்படுத்துகிறது.

‘பெறுவது ஒன் இன்றியும், பெற்றானே போலக்
கறுவுகொண்டு, ஏலாதார் மாட்டும், கறுவினால்
கோத்து இன்னா கூறி உரையாக்கல், பேதைக்கு
நாத் தின்னும், நல்ல சுனைத்து’ (நாலடியார் : 34, பேதைமை :5)

பெறத்தக்க பயன் ஒன்றுமே இல்லை என்றுத் தெரிந்தும், புறம் பேசுபவர் ஏதே பயனைப் பெற்றவர் போல் வலிய மற்றவரிடம் சண்டைக்குச் சென்று சினந்து திட்டுவர். அவ்வாறு திட்டாமல் இருக்கவே முடியாது. மற்றவர் பற்றிக் குற்றம் பேசாமல் இருப்பின் பேதையின் நாக்கே தினவு எடுத்துத் தின்றுவிடும் என்று குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.

முகத்தில் ஒன்று முதுகில் ஒன்று

வாழும் வாழ்க்கையை நேர்மையாகவும், உண்மையாகவும் வாழ வேண்டும் என்பதை அறிவுறுத்துதே அற இலக்கியங்கள் என்பதை பெரியோர்களின் முதுமொழிக் களஞ்சியமாக விளங்கும் பழமொழி நானூற்றில் பெருவாயின்

முள்ளியார் குறிப்பிடும் அறச்சிந்தனைகளைப் பின்வரும் பாடலில் காணமுடிகின்றது.

‘தாக்குற்ற போழ்தில் தமரேபோல் நன்கு உரைத்து
போக்குற்ற போழ்தில் புறன் அழீஇ, மேன்மைக்கண்
நோக்கு அற்றவரைப் பழித்தல் என்? ஏன்னானும்
மூக்கு அற்றதற்கு இல், பழி.’ (பழமொழி – 250)

மூக்கு அறுபட்டதை யாருக்கும் தெரிவிக்க வேண்டாம், பார்க்கும் அனைவர்க்கும் அது வெளிப்படையாகத் தெரியும். அதுபோல மேன்மை நோக்கு இல்லாத தீயோரை எல்லார்க்கும் தெரியும். வீணே அத்தகு தீயோரை நேரில் சந்திக்கும் போது தமக்கு வேண்டியவர்போல புகழ்ந்துபேசி அவர் அவ்விடத்தை விட்டுப் போனபிறகு இகழ்ந்து மாட்டிக் கொள்வர் என்று குறிப்பிடுகின்றார்

குறைக் கூறா நிறை

வாழும் காலத்தை நன்குணர்ந்து வாழவேண்டும் அதுபோல நம்மையும் நம்மை சுற்றியுள்ள நண்பர்களையும் புரிந்து கொண்டு வாழவேண்டும். காலத்தின் சூழ்நிலை ஒரு மனிதனை குற்றவாளியாக மாற்றலாம். அவனை அத்துன்பத்திலிருந்து விடுவிக்க முற்சிக்க வேண்டுமே அன்றி அவரின் செயல்களுக்கு குற்றம் காண்பது என்பது மனித மாண்பு அல்ல என்பதை பழமொழி நானூறு பின்வரும் பாடலில் குறிப்பிடுகின்றது.

‘நிலைஇய பண்பு இலார் நேர் அல்லர் என்று, ஒன்று
உளைய உரையாது, உறுதியே கொள்க!
வளை ஒலி ஐம்பாலாய்! வாங்கியிருந்து
தொளை எண்ணார், அப்பம் தின்பார்.’ (பழமொழி – 253)

ஒலிக்கின்ற வயல்களையும் அகாகச் சீவி முடித்த சடையையும் உடைய பெண்ணே! பசி நேர்ந்த இடத்து வேண்டாதவர் பசி கருதிக் கொடுத்த அப்பத்தைப் பெற்று, உடன் அதை ருசித்தும், கொடுத்தவரைப் பாராட்டியும் உண்ண வேண்டுமே தவிர, அப்பத்தில் எத்தனைத் துளைகள் உள்ளன என்று எண்ணிப் பார்த்துக் குறைச் சொல்லுதல் கூடாது. அதுபோல பயனுக்காக ஒருபொருளைத் தேடிச் சென்று ஒருவரிடம் இருந்து பெற்று அப்பொருளால் பயன்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, பொருளைக் கொடுத்த அவர் நிலையில்லாதவர், பண்பில்லாதவர், நேர்மையில்லாதவர் என்று அவர்தம் மனம் வருந்தும்படி பேசி நடக்க வேண்டிய காரியத்தைக் கெடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கூறுகின்றது.

அடக்கமுடைமை

அறத்தின் பண்பு அடக்கமுடமை என்று குறிப்பிடுவர். அடக்கத்துடன் வாழ்பவன் அறத்தின் வழி நடப்பர் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. பழகும் பழக்கத்தை எண்ணிப் பெருமைக் கொள்ள வேண்டும். பழகிய பழக்கத்தைக் குறைக்கூறும் மானிடர்களிடம் அறம் செழித்து ஓங்காது என்பதை இனிவை நாற்பதில் பூதஞ்சேந்தனார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘நட்டார் புறங்கூறான் வாழ்தல் நனி இனிதே
பட்டாங்கு பேணிப் பணிந்து ஒழுகல் முன் இனிதே
முட்டு இல் பெரும் பொருள் ஆக்கியக்கால், மற்றுஅது
தக்குழி ஈதல் இனிது’ (இனியவை நாற்பது : 19)

இப்பாடலில், நண்பர்களைப் பற்றி புறம் பேசாதிருத்தல் இனியது. சத்தியத்தைப் பேணி அடங்கி நடத்தல் இனியது. செல்வம் சேர்த்தல் இனிது. சேர்த்த செல்வத்தைத் தக்கவர்க்கு வழங்குதல் இனியது என்றுக் குறிப்பிடுகிறது.

நல்லொழுக்கம்

 ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)

மனிதனின் அறச்செயல்களை நல்லொழுக்கம் என்று குறிப்பிடலாம். கல்வி கற்றவன் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு பெறுவான் என்பது போல நல்லொழுக்கம் உடையவர் எத்திசைக்குச் சென்றாலும் புகழினைப் பெறுவான் என்பதை அற இலக்கியங்கள் உணர்த்துகின்றன. நல்லொழுக்கங்களைப் பற்றி நீதி நூலான நாண்மணிக்கடிகையில், விளம்பி நாகனார் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பாடலில் மனிதன் கடைபிடிக்கும் நல்லொழுக்கத்தைப் பற்றி சிறப்பித்திருப்பதை அறியமுடிகிறது.

‘திரு ஒக்கும், தீதுஇல் ஒழுக்கம், பெரிய
அறன் ஒக்கும், ஆற்றின் ஒழுகல், பிறனைக்
கொலை ஒக்கும், கொண்டு கண்மாறல், புலை ஒக்கும்
போற்றாதார் முன்னர்ச் செலவு’ (நான்மணிக்கடிகை : 06)

ஒருவரிடம் உள்ள நல்லொழுக்கமே செல்வமாகும். நெறியுடன் வாழ்தல் பெரும் அறச்செயல்கள் ஆகும். ஒருவனைப் பற்றிப் புறம் கூறுதல் அவனையே கொலைச் செய்தல் ஆகும். முதியாதார் வாசலை மிதிப்பது இழிவான வாழ்வை வாழ்பவன் என்றுக் குறிப்பிடுகின்றது.

முடிவுரை

வாழும் வாழ்க்கையை அறத்துடன் வாழவேண்டும் என்று பண்டைய இலக்கியங்கள் நெறிப்படுத்தினாலும், இத்தகைய செயல்களைச் செய்தால் இத்தகையத் துன்பம் வரும் என்று மையமிட்டுக் காட்டுவது அற இலக்கியங்களாகும். புரிதல் இல்லாத வாழ்க்கை துன்ப வாழ்க்கை என்பதை மேற்கண்ட பாடல்கள் தெளிவுப்படுத்துகின்றது. பழகிய பழக்கத்தை பொருட்படுத்தாமல் குறைக்கூறும் மனிதர்களை நெறிப்படுத்தும் விதமாக இப்பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. எனவே இக்கட்டுரையின் வாயிலாக திருக்குறள், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இனியவை நாற்பது, பழமொழி நானூறு ஆகிய நூல்களில் காணப்பட்ட பாடல்களில் புறங்கூறும் மனிதர்களையும், அவர்கள் தங்களை நல்வழிப்படுத்திக்கொள்ளும் விதத்தினை எடுத்துரைக்கும் விதத்தினைப் பற்றித் தெளிவுப்படுத்துவதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.

இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்யwww.iaraindia.com
தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டுஆய்விதழ்
ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
பகுதி *IX,* பதிப்பு *22,* ஜனவரி - டிசம்பர்*2024*
Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

நீதி இலக்கியங்களில் - புறங் கூறாமை

திரு அ.மகேஸ்